

قَصِيدَةُ لَأَسَافَ.

¹إِصْغِ، يَا شَعْبِي، إِلَى شَرِيعَتِي، أَمِيلُوا آذَانَكُمْ إِلَى كَلَامِ قَمِي. ²أَفْتَحْ بِمِثْلِ قَمِي، أَدِغْ أَلْعَارَ مُنْذُ الْقَدَمِ. ³الَّتِي سَمِعْتَاهَا وَعَرَفْتَاهَا وَأَبَاؤُنَا أَحْبَرُونَا. ⁴لَا نُخْفِي عَنْ بَنِينِهِمْ إِلَى الْجِيلِ الْآخِرِ، مُخْبِرِينَ بِسَائِحِ الرَّبِّ وَقُوَّتِهِ وَعَجَائِبِهِ الَّتِي صَنَعَ. ⁵أَقَامَ شَهَادَةً فِي يَغْقُوبَ وَوَضَعَ شَرِيعَةً فِي إِسْرَائِيلَ، الَّتِي أَوْصَى آبَاءَنَا أَنْ يُعْرِضُوا بِهَا أَبْنَاءَهُمْ، ⁶لِكَيْ يَعْلَمَ الْجِيلُ الْآخِرُ. ⁷بُنُونَ يُؤَلِّدُونَ قِيُومُونَ وَيُخْبِرُونَ أَبْنَاءَهُمْ، ⁸فَيَجْعَلُونَ عَلَى اللَّهِ اعْتِمَادَهُمْ وَلَا يَنْسَوْنَ أَعْمَالَ اللَّهِ، بَلْ يَحْفَظُونَ وَصَايَاهُ. ⁹وَلَا يَكُونُونَ مِثْلَ آبَائِهِمْ جَيْلاً رَائِغاً وَمَارِداً، جَيْلاً لَمْ يُتَبَّثْ قَلْبُهُ وَلَمْ تَكُنْ رُوحُهُ أَمِينَةً لِلَّهِ.

⁹بَنُو أَفْرَايِمَ، الثَّارِعُونَ فِي الْقَوُسِ، الرَّامُونَ، انْقَلَبُوا فِي يَوْمِ الْحَرْبِ. ¹⁰لَمْ يَحْفَظُوا عَهْدَ اللَّهِ وَأَبْأَوْ السُّلُوكَ فِي شَرِيعَتِهِ، ¹¹وَتَبَسَّوْا أَفْعَالَهُ وَعَجَائِبُهُ الَّتِي أَرَاهُمْ. ¹²فَدَامَ آبَائُهُمْ صَنَعَ أَعْجُوبَةٍ فِي أَرْضِ مِصْرَ، يَلَادُ ضَوْعَنَ. ¹³سَقَى الْبَحْرَ قَعِيرَهُمْ، وَتَصَبَّتِ الْمِيَاهُ كَدًّا. ¹⁴وَهَذَاهُمْ بِالسَّحَابِ تَهَاراً وَاللَّيْلِ كُلَّهُ يَنْوِرُ تَارٍ. ¹⁵سَقَى ضُحُوراً فِي الْبَرِّيَّةِ وَسَقَاهُمْ كَاتَهُ مِنْ لَحْجٍ عَظِيمَةٍ. ¹⁶أَخْرَجَ مَجَارِي مِنْ صَخْرَةٍ وَأَجْرَى مِيَاهاً كَالْأَنْهَارِ. ¹⁷ثُمَّ غَادُوا أَيْضاً لِيُحْطِطُوا إِلَيْهِ، لِيُعْضِيَانِ الْعَلْيَ فِي الْأَرْضِ النَّاشِئَةِ. ¹⁸وَجَرَّبُوا اللَّهَ فِي قُلُوبِهِمْ بِسُؤَالِهِمْ طَعَاماً لِسَهْوَتِهِمْ. ¹⁹فَوَقَّعُوا فِي اللَّهِ، قَالُوا: هَلْ يَقْدِرُ اللَّهُ أَنْ يُرْتَبَ مَائِدَةٌ فِي الْبَرِّيَّةِ؟ ²⁰هُوَذَا صَرَبَ الصَّخْرَةَ فَجَرَّتِ الْمِيَاهُ وَقَاضَتْ الْأَوْدِيَةُ. هَلْ يَقْدِرُ أَيْضاً أَنْ يُعْطِيَ خُبْراً أَوْ يَهْبِيَّ لَحْماً لِسَعْبِهِ؟ ²¹لِذَلِكَ سَمِعَ الرَّبُّ قَعْصَبَ، وَاسْتَعَلَّتْ نَارٌ فِي يَغْقُوبَ، وَسَخَطُ أَيْضاً صَعِدَ عَلَى إِسْرَائِيلَ، ²²لَأَنَّهُمْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَلَمْ يَتَّكِلُوا عَلَى خَلَّاصِهِ. ²³فَأَمَرَ السَّحَابَ مِنْ قَوْقُ وَفَتَحَ مَصَارِعَ السَّمَاوَاتِ، ²⁴وَأَمْطَرَ عَلَيْهِمْ مَتّاً لِلْأَكْلِ وَبَرّاً السَّمَاءِ أَعْطَاهُمْ. ²⁵أَكَلَ الْإِنْسَانُ خُبْراً الْمَلَائِكَةِ، أَرْسَلَ عَلَيْهِمْ رَاداً لِلشَّيْءِ. ²⁶أَهَاجَ رِيحاً شَرْقِيَّةً فِي السَّمَاءِ وَسَاقَ بِقُوَّتِهِ جَنُوبِيَّةً، ²⁷وَأَمْطَرَ عَلَيْهِمْ لَحْماً مِثْلَ التُّرَابِ وَكَرَّمَلَ الْبَحْرَ طُيُوراً ذَوَاتِ أَجْنَةٍ. ²⁸وَأَسْقَطَهَا فِي وَسْطِ مَحَلَّتِهِمْ، خَوَالِي مَسَاكِينِهِمْ. ²⁹فَأَكَلُوا وَشَبِعُوا جِداً وَأَنَاهُمْ بِسَهْوَتِهِمْ. ³⁰لَمْ يَزُوعُوا عَنْ شَهْوَتِهِمْ، طَعَامُهُمْ بَعْدَ فِي أَفْوَاهِهِمْ، ³¹قَصَعَدَ عَلَيْهِمْ غَضَبُ اللَّهِ وَقَتَّلَ مِنْ أَسْمَنِهِمْ وَصَرَعَ مُخْتَارِي إِسْرَائِيلَ. ³²فِي هَذَا كُلِّهِ أَخْطَاوْا بَعْدَ وَلَمْ يُؤْمِنُوا بِعَجَائِبِهِ.

¹Eine Unterweisung Asaphs. Höre, mein Volk, mein Gesetz; neigt eure Ohren zu der Rede meines Mundes! ²Ich will meinen Mund auftun zu Sprüchen und alte Geschichten aussprechen, ³die wir gehört haben und wissen und unsre Väter uns erzählt haben, ⁴daß wir's nicht verhalten sollten ihren Kindern, die hernach kommen, und verkündigten den Ruhm des HERRN und seine Macht und seine Wunder, die er getan hat. ⁵Er richtete ein Zeugnis auf in Jakob und gab ein Gesetz in Israel, das er unsern Vätern gebot zu lehren ihre Kinder, ⁶auf daß es die Nachkommen lernten und die Kinder, die noch sollten geboren werden; wenn sie aufkämen, daß sie es auch ihren Kinder verkündigten, ⁷daß sie setzten auf Gott ihre Hoffnung und nicht vergäßen der Taten Gottes und seine Gebote hielten ⁸und nicht würden wie ihre Väter, eine abtrünnige und ungehorsame Art, welchen ihr Herz nicht fest war und ihr Geist nicht treulich hielt an Gott, ⁹wie die Kinder Ephraim, die geharnischt den Bogen führten, abfielen zur Zeit des Streits. ¹⁰Sie hielten den Bund Gottes nicht und wollten nicht in seinem Gesetz wandeln ¹¹und vergaßen seiner Taten und seiner Wunder, die er ihnen erzeugt hatte. ¹²Vor ihren Vätern tat er Wunder in Ägyptenland, im Felde Zoan. ¹³Er zerteilte das Meer und ließ sie hindurchgehen und stellte das Wasser wie eine Mauer. ¹⁴Er leitete sie des Tages mit einer Wolke und des Nachts mit einem hellen Feuer. ¹⁵Er riß die Felsen in der Wüste und tränkte sie mit Wasser die Fülle ¹⁶und ließ Bäche aus den Felsen fließen, daß sie hinabflossen wie

³³ فَأَفْتَى آبَاءُهُمْ يَلْبَاطِلَ وَسِينِهِمْ بِالرَّغْبِ. ³⁴ إِذْ قَتَلْتَهُمْ طَلْبُوهُ، وَرَجَعُوا وَيَكْزُوا إِلَى اللَّهِ، ³⁵ وَكَزُوا أَنَّ اللَّهَ صَخْرَتُهُمْ وَاللَّهُ الْعَلِيِّ وَلِيُّهُمْ. ³⁶ فَحَادَعُوهُ بِأَفْوَاهِهِمْ وَكَذَّبُوا عَلَيْهِ بِالسَّيِّئَةِ. ³⁷ أَمَّا قُلُوبُهُمْ فَلَمْ تُبَيِّنْ مَعَهُ وَلَمْ يَكُونُوا أَمَنَاءَ فِي عَهْدِهِ. ³⁸ أَمَّا هُوَ قَرُوفٌ، يَغْفِرُ الْإِثْمَ وَلَا يَهْلِكُ، وَكَثِيرًا مَا رَدَّ غَضَبَهُ وَلَمْ يُشْعِلْ كُلَّ سَخَطِهِ. ³⁹ ذَكَرَ أَنَّهُمْ بَشَرٌ، رِيحٌ تَذْهَبُ وَلَا تَعُودُ. ⁴⁰ كَمْ عَصَوْهُ فِي الْبَرِّيَّةِ وَأَخْرَجُوهُ فِي الْقَفْرِ. ⁴¹ رَجَعُوا وَجَرَّبُوا اللَّهَ وَعَنُوا قُدُّوسَ إِسْرَائِيلَ. ⁴² لَمْ يَذْكُرُوا يَدَهُ يَوْمَ قَدَاهُمْ مِنَ الْعَدُوِّ، ⁴³ حَيْثُ جَعَلَ فِي مِصْرَ آيَاتِهِ وَعَجَائِظُهُ فِي بِلَادِ صُوعَنَ، ⁴⁴ إِذْ حَوَّلَ خُلُجَاتِهِمْ إِلَى دَمٍ وَمَجَارِيَهُمْ لِكَيْ لَا يَشْرَبُوا. ⁴⁵ أَرْسَلَ عَلَيْهِمْ بَغُوصًا فَأَكَلَهُمْ وَصَفَادِعَ فَأَفْسَدَتْهُمْ. ⁴⁶ أَسْلَمَ لِلْجَرْدِمْ عَلَيْهِمْ وَتَعَنَّمَهُمُ لِلْجَرَادِ. ⁴⁷ أَهْلَكَ بِالْبَرْدِ كُرُومَهُمْ وَجَمَّرَهُمْ بِالصَّقِيعِ. ⁴⁸ وَدَقَعَ إِلَى الْبَرْدِ بَهَائِمَهُمْ وَمَوَاشِيَهُمْ لِلزُّرُوقِ. ⁴⁹ أَرْسَلَ عَلَيْهِمْ حُمُومَ غَضَبِهِ، سَخَطًا وَرَجْرًا وَصَيْقًا، جَيْشَ مَلَائِكَةِ أَسْرَارٍ. ⁵⁰ مَهَّدَ سَبِيلًا لِعَصِيهِ، لَمْ يَمْنَعْ مِنَ الْمَوْتِ أَنْفُسَهُمْ بَلْ دَقَعَ خَبَائِثَهُمْ لِلْوَبَاءِ. ⁵¹ وَصَرَبَ كُلُّ بَكْرٍ فِي مِصْرَ، أَوَائِلَ الْقُدْرَةِ فِي خِيَامِ حَامٍ. ⁵² وَسَاقَ مِثْلَ أَلْعَنٍ سَعْبُهُ وَقَادَهُمْ مِثْلَ قَطِيعٍ فِي الْبَرِّيَّةِ. ⁵³ وَهَدَاهُمْ آمِينَينَ فَلَمْ يَجْرِعُوا. أَمَّا أَعْدَاؤُهُمْ فَعَمَّرَهُمُ الْبَحْرُ. ⁵⁴ وَأَدْخَلَهُمْ فِي ثُحُومٍ قُدْسِهِ، هَذَا الْجَبَلِ الَّذِي أَقْتَنَتْهُ يَمِينُهُ. ⁵⁵ وَطَرَدَ الْأَمَمَ مِنْ قُدَامِهِمْ وَقَسَمَهُمْ بِالْجَبَلِ مِيرَاثًا وَأَسْكَنَ فِي خِيَامِهِمْ أَسْبَاطَ إِسْرَائِيلَ. ⁵⁶ فَجَرَّبُوا وَعَصَوْا اللَّهَ الْعَلِيِّ، وَشَهِادَاتِهِ لَمْ يَحْفَظُوا. ⁵⁷ بَلْ ارْتَدُّوا وَعَدَرُوا مِثْلَ آبَائِهِمْ، انْحَرَفُوا كَقَوْسٍ مُحْطِئَةٍ. ⁵⁸ أَغَاطُوهُ بِمُرْتَفَعَاتِهِمْ وَأَغَارُوهُ بِنَمَائِيلِهِمْ. ⁵⁹ سَمِعَ اللَّهُ قَعْصِبَ وَرَدَلِ إِسْرَائِيلَ جَدًّا ⁶⁰ وَرَقَصَ مَسْكَنَ شَيْلُوهُ، الْخَيْمَةَ الَّتِي تَصْنَعُهَا بَيْنَ النَّاسِ. ⁶¹ وَسَلَّمَ لِلْسَّبْيِ عِزَّهُ وَجَلَالَهُ لِيَدِ الْعَدُوِّ. ⁶² وَدَقَعَ إِلَى السَّيْفِ سَعْبُهُ وَغَضِبَ عَلَى مِيرَاتِهِ. ⁶³ مُخَنَّاوَهُ أَكَلَتْهُمْ النَّارُ وَعَدَارَاهُ لَمْ يُحْمَدَنَّ. ⁶⁴ كَهَيْئَتِهِ سَقَطُوا بِالسَّيْفِ وَأَرَامِلُهُ لَمْ يَبْكِينَ. ⁶⁵ فَاسْتَيْقَطَ الرَّبُّ كَنَائِمٍ، كَجَبَّارٍ مُعْطِطٍ مِنَ الْحَمْرِ. ⁶⁶ قَصَّرَبَ أَغْدَاءَهُ إِلَى الْوَرَاءِ، جَعَلَهُمْ عَارًا أَبَدِيًّا. ⁶⁷ وَرَقَصَ خَيْمَةُ يَوْسُفَ وَلَمْ يَخْتَرْ سَبْطَ أَقْرَائِهِ، ⁶⁸ بَلْ اخْتَارَ سَبْطَ يَهُوذَا، جَبَلَ صِهْيُونَ الَّذِي أَحَبَّهُ. ⁶⁹ وَبَنَى مِثْلَ مُرْتَفَعَاتٍ مَقْدِسَهُ، كَالْأَرْضِ الَّتِي أَسَسَهَا إِلَى الْأَبَدِ. ⁷⁰ وَاخْتَارَ دَاوُدَ عَبْدَهُ وَأَخَذَهُ مِنْ حَطَائِرِ الْعَمَى. ⁷¹ مِنْ

Wasserströme. ¹⁷ Dennoch sündigten sie weiter gegen ihn und erzürnten den Höchsten in der Wüste ¹⁸ und versuchten Gott in ihrem Herzen, daß sie Speise forderten für ihre Seelen, ¹⁹ und redeten gegen Gott und sprachen: "Ja, Gott sollte wohl können einen Tisch bereiten in der Wüste? ²⁰ Siehe, er hat wohl den Felsen geschlagen, daß Wasser flossen und Bäche sich ergossen; aber wie kann er Brot geben und seinem Volke Fleisch verschaffen?" ²¹ Da nun das der HERR hörte, entbrannte er, und Feuer ging an in Jakob, und Zorn kam über Israel, ²² daß sie nicht glaubten an Gott und hofften nicht auf seine Hilfe. ²³ Und er gebot den Wolken droben und tat auf die Türen des Himmels ²⁴ und ließ das Man auf sie regnen, zu essen, und gab ihnen Himmelsbrot. ²⁵ Sie aßen Engelbrot; er sandte ihnen Speise die Fülle. ²⁶ Er ließ wehen den Ostwind unter dem Himmel und erregte durch seine Stärke den Südwind ²⁷ und ließ Fleisch auf sie regnen wie Staub und Vögel wie Sand am Meer ²⁸ und ließ sie fallen unter ihr Lager allenthalben, da sie wohnten. ²⁹ Da aßen sie und wurden allzu satt; er ließ sie ihre Lust büßen. ³⁰ Da sie nun ihre Lust gebüßt hatten und noch davon aßen, ³¹ da kam der Zorn Gottes über sie und erwürgte die Vornehmsten unter ihnen und schlug darnieder die Besten in Israel. ³² Aber über das alles sündigten sie noch mehr und glaubten nicht an seine Wunder. ³³ Darum ließ er sie dahinsterven, daß sie nichts erlangten und mußten ihr Leben lang geplagt sein. ³⁴ Wenn er sie erwürgte, suchten sie ihn und kehrten sich

خَلْفِ الْمُرْصِعَاتِ أَتَى بِهِ لِيَرْعَى يَعْقُوبَ سَعْيَهُ وَإِسْرَائِيلَ
مِيرَاتَهُ.⁷² قَرَعَاهُمْ حَسَبَ كَمَالِ قَلْبِهِ وَبِمَهَارَةٍ يَدَيْهِ
هَدَاهُمْ.

zu Gott³⁵ und gedachten, daß Gott ihr Hort ist und Gott der Höchste ihr Erlöser ist,³⁶ und heuchelten mit ihrem Munde und logen ihm mit ihrer Zunge;³⁷ aber ihr Herz war nicht fest an ihm, und hielten nicht treulich an seinem Bund.³⁸ Er aber war barmherzig und vergab die Missetat und vertilgte sie nicht und wandte oft seinen Zorn ab und ließ nicht seinen ganzen Zorn gehen.³⁹ Denn er gedachte, daß sie Fleisch sind, ein Wind, der dahinfährt und nicht wiederkommt.⁴⁰ Wie oft erzürnten sie ihn in der Wüste und entrüsteten ihn in der Einöde!⁴¹ Sie versuchten Gott immer wieder und meisterten den Heiligen in Israel.⁴² Sie gedachten nicht an seine Hand des Tages, da er sie erlöste von den Feinden;⁴³ wie er denn seine Zeichen in Ägypten getan hatte und seine Wunder im Lande Zoan;⁴⁴ da er ihr Wasser in Blut wandelte, daß sie ihre Bäche nicht trinken konnten;⁴⁵ da er Ungeziefer unter sie schickte, daß sie fraß, und Frösche, die sie verderbten,⁴⁶ und gab ihre Gewächse den Raupen und ihre Saat den Heuschrecken;⁴⁷ da er ihre Weinstöcke mit Hagel schlug und ihre Maulbeerbäume mit Schloßen;⁴⁸ da er ihr Vieh schlug mit Hagel und ihre Herden mit Wetterstrahlen;⁴⁹ da er böse Engel unter sie sandte in seinem grimmigen Zorn und ließ sie toben und wüten und Leid tun;⁵⁰ da er seinen Zorn ließ fortgehen und ihre Seele vor dem Tode nicht verschonte und übergab ihr Leben der Pestilenz;⁵¹ da er alle Erstgeburt in Ägypten schlug, die Erstlinge ihrer Kraft in den Hütten Hams,⁵² und ließ sein Volk ausziehen wie die Schafe und führte

sie wie eine Herde in der Wüste.⁵³ Und leitete sie sicher, daß sie sich nicht fürchteten; aber ihre Feinde bedeckte das Meer.⁵⁴ Und er brachte sie zu seiner heiligen Grenze, zu diesem Berge, den seine Rechte erworben hat,⁵⁵ und vertrieb vor ihnen her die Völker und ließ ihnen das Erbe austeilten und ließ in jener Hütten die Stämme Israels wohnen.⁵⁶ Aber sie versuchten und erzürnten Gott den Höchsten und hielten ihre Zeugnisse nicht⁵⁷ und fielen zurück und verachteten alles wie ihre Väter und hielten nicht, gleichwie ein loser Bogen,⁵⁸ und erzürnten ihn mit ihren Höhen und reizten ihn mit ihren Götzen.⁵⁹ Und da das Gott hörte, entbrannte er und verwarf Israel ganz,⁶⁰ daß er seine Wohnung zu Silo ließ fahren, die Hütte, da er unter Menschen wohnte,⁶¹ und gab seine Macht ins Gefängnis und seine Herrlichkeit in die Hand des Feindes⁶² und übergab sein Volk ins Schwert und entbrannte über sein Erbe.⁶³ Ihre junge Mannschaft fraß das Feuer, und ihre Jungfrauen mußten ungefreit bleiben.⁶⁴ Ihre Priester fielen durchs Schwert, und waren keine Witwen, die da weinen sollten.⁶⁵ Und der HERR erwachte wie ein Schlafender, wie ein Starker jauchzt, der vom Wein kommt,⁶⁶ und schlug seine Feinde zurück und hängte ihnen ewige Schande an.⁶⁷ Und er verwarf die Hütte Josephs und erwählte nicht den Stamm Ephraim,⁶⁸ sondern erwählte den Stamm Juda, den Berg Zion, welchen er liebte.⁶⁹ Und baute sein Heiligtum hoch, wie die Erde, die ewiglich fest stehen soll.⁷⁰ Und erwählte seinen

Psalms 78

Knecht David und nahm ihn von den Schafställen;⁷¹ von den säugenden Schafen holte er ihn, daß er sein Volk Jakob weiden sollte und sein Erbe Israel.⁷² Und er weidete sie auch mit aller Treue und regierte mit allem Fleiß.